

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24363/2023
02.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић чланова већа, у предмету извршног повериоца АА из ..., кога заступа Маријана Златковић адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1725/22 од 12.04.2023. године, на седници већа одржаној 02.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1725/22 од 12.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1725/22 од 12.04.2023.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 1725/22 од 12.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен је приговор извршног дужника и преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Александре Антић из Лесковца ИИ 1035/21 од 22.06.2021. године у делу одлуке о трошковима извршног поступка, тако што су утврђени трошкови извршног поступка у износу од 10.800,00 динара, док је до траженог износа накнаде трошкова од 19.800,00 динара, захтев одбијен. Ставом другим изреке констатовано је да је у преосталом делу решење о извршењу јавног извршитеља од 22.06.2021. године остало неизмењено.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, која се наводи као ревизијски разлог, нити постоји потреба за разматрањем питања од општег интереса, или за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, те

да сходно томе нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. у вези са чл. 420. став 6. ЗПП.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези с чл. 420. став 6. ЗПП и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-Аутентично тумачење, 113/17-Аутентично тумачење, 54/19, 9/20-Аутентично тумачење, 10/23-др. закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи посебна правила поступка, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и стога одбачена другим ставом изреке, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић